

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 17. Quod Theopompus de Lacedæmonijs dixit, idem de fortuna
quoque meritò dici posse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Sed & apud Plautum non rarò ita fenes de etate
vt de graui aliquo ac ponderoso onere loquuntur.

*Vt Cicero dixit, conficere famam, ita Græci dicunt
ποιεῖν ὄνομα.*

CAP. XVI.

IN dialogo De claris oratoribus ita de Catulo
quitur Brutus: *Catulus erat ille quidem minimè
ctus, vt à te paulo est antè dictum: sed tamen suauitas
& lenis appellatio litterarum bene loquendi famam con-*
cerat. Videtur autè hoc loquendi genus, quo res que
piam alicui famam conficere dicitur, à Græcis
nasse. Socrates quidem certè apud Platonem in Apo-
logia eo vtitur. cum enim dixisset, mirum non
videri posse, si nulla in re ceteris antecellebat, quæ
tandem ipsi tantam famam, tantamque inuidiam
conciliare potuisset: *Ego verò, inquit, conabor demo-*
strare vobis, quid mihi & famam & calumniam con-
ferat. Verba, quibus hoc dicit, hæc sunt: *ὃ ἐμὸν
περίσομα ἀποδείξει, τί ποτ' ἔστι τὸτο, ὃ ἐμὸν περι-
τε ὄνομα, καὶ ἢ διαβολή.*

*Quod Theopompus de Lacedæmonis dixit, idem de
fortuna quoque meritò dici posse.*

CAP. XVII.

EVOLVEBAM nuper Theodori cuiusdam Me-
tochitæ librum, cuius mihi copiam fecerat homo
cum philosophiæ ac Theologiæ scientia præstans, tum
ita comis atque amabilis, vt eum ipsæ suis manibus
Gratiæ finxisse ac composuisse videantur, Sixtus Mo-
dices Dominicanus. continet autem liber ille ce-
tum viginti non sanè contemnendas variis de rebus
disputationes Græco sermone conscriptas: quarum
vna reperimus hæc quæ subiiciemus in fortune in-
stabilitatem

stabilitatem atque inconstantiam non inurbanè, neque illepidè dicta : quæ nobis causa fuit, cur ea hoc loco proponeremus. Theopompus historicus aculeata Lacedæmonios oratione perstringens, improbatum eos mulierum cauponam exercentium similes esse dicebat. quæ hospitibus ad se diuertentibus vinum initio & gustatu suaue, & vsu salubre præbent, callidè id astuteque facientes, vt argentum ab eis eliciant. postea verò aliud infundunt vile, & corruptum & acidum, eoque ipsos vt cogunt. Sic enim & Lacedæmonios initio eius belli quod aduersus Athenienses gesserunt, callidè fecisse, vt ceteros Græcos, tanquam suauissimo poculo oblato, allicerent; cum quasi tabellis publicè propositis profiterentur, ac promulgarent, cupere se Græciam à dominatu Atheniensium vindicare. post autem eis amarissima & infurauissima pocula miscuisse, refertæ vndique molestiti vitæ, & negotiorum acerbissimos dolores inuentum : cum præficerent ciuitatibus Xuiros, & præfides importunissimos, qui eas tyrannico imperio premerent, agerentque ea quæ asperrima perpessu, planeque intolerabilia essent. Sed enim quod Theopompus de Lacedæmoniiis dicebat, id in eo quidem iudicio de hominum fortuna conuenientius dici potest. quæ quidem multis initio obuiam sese ferens, miris eos ad se blanditiis allicit, tum inani præsentium successuum lætitiâ cõplens, tum spe ita semper in posterum fore. vbi autem inhiantes sibi homines sua leuitate in altum sustulit, sæpè eis præter opinionem maximas exhibet difficultates. non numquam etiam illos, qui futura non prospicientes, magnos spiritus, ipsius inflati fauore, conceperant, deserit : non aliter, quàm dolosus quispiam, & perfidus itineris

M 2

comes

nt. Mureti
via Lektionen
LII
28

comes, qui quibus maximè in locis societate, & vici-
bus, & mutua defensione opus est, ibi potissimum
giens confisum sibi comitem derelinquit. Ita
Theodorus: cuius liber cùm adhuc diuulgatus
fit, iudicauì, si hæc ex eo pauca describerem, non
lam me à studiosis gratiam initurum. Sed Phru-
chtus in Lyfandro hoc ipsum narrans, Theopompum
hunc comicum vocat.

Ciceronis è Lucullo correctus & declaratus locus.

CAPUT XVIII.

EXPERIRI libet, ecquid opera mea corrigi
sit locus quidam è Ciceronis Lucullo, quem
deprauatum esse constaret, exstiterunt etiã alij,
emendare vellent: sed eos, quod petebant, assecutus
non puto. habetur autem ibi sermo de iis qui ab
eunte adolescentia ita se alicui disciplinæ philosopho-
rum addixerant, vt eius omnia placita ac decreta
querentur: & vt Vlysses Homericus ait, solum Tri-
siam apud inferos sapere, ceteros *οὐκ ἴσασιν*, ita ipsi
qui ex eadem essent hæresi, iis veritatem patere
ceteros omnis vagari temerè, & huc illuc à vero
ferri iudicarent. negat autem id eos statuere potuisse
non enim aliorum cognouisse rationes: vt, omnibus
diligenter examinatis ac perpensis, constituerent, quæ
tandem vna cunctæ aliæ præponderarentur. Scimus
autem est illud, siue *ἠσθητικόν* est, siue, vt creditur, *ἠσθητικόν*:
Μὴ δὲ δὴ ἴδω δὴ ἀνάσσει, καὶ τὴν ἀπορίαν μὴ δὴ ἀνάσσει
id igitur non fecisse ipsos; sed infirmissimo tempore
ætatis, aut obsecutos amico cuidam, aut vna alicuius
quem primùm audiissent, oratione captos, de rebus
incognitis iudicasse, & ad quamcumque disciplinam
quali tempestate delati essent, ad eam tamquam ad
saxum